

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Grundarfjörð.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Grundarfjarðarhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin úr Spjararsnoppu, austan fjarðarins, beint í Flangasker og þaðan aftur í beina stefnu í svokallaðan Hamar, vestan við bæinn Krossnes á vesturströnd fjarðarins. Að öðru leyti takmarkast höfnin af strandlínu milli þessara sömu staða.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar og rekstur.

2. gr.

Sveitarstjórn hefur á hendi stjórn og rekstur hafnarinnar undir yfirumsjón samgönguráðuneytisins.

Sveitarstjórn kýs á fyrsta fundi sínum 3 manna hafnarstjórn og jafnmarga til vara og skipar formann hennar og varaformann, sem boðar til funda í hafnarstjórn og stýrir þeim.

Kjörtímabil hafnarstjórnar skal vera hið sama og sveitarstjórnar.

Hafnarvörður, eða sá sem sér um daglegan rekstur og eftirlit hafnarinnar, á sæti á fundum hafnarstjórnar og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

3. gr.

Til aðstoðar hafnarstjóra við daglegan rekstur hafnarinnar, eftirlit og umsjón, skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Hreppsnefnd skipar hafnarstjóra, hafnarvörð eða umsjónarmann, og aðra fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarstjórnar og setur þeim erindisbréf, þar sem m. a. verksvið þeirra er ákveðið.

Daglegan rekstur, framkvæmdir, eftirlit og umsjón annast hafnarvörður í samráði við hafnarstjórn.

III. KAFLI

Um almenna reglu á höfninni og hafnarsvæðinu.

4. gr.

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljótandi far.

5. gr.

Sérhver skipstjóri, sem á skipi sínu kemur á höfnina, að bryggju eða að hafnarbakka, skal gæta fyllsta öryggis í allri umferð á höfninni. Hann skal vera kunnugur ákvæðum reglugerðar hafnarinnar, svo og skipshöfn hans öll. Eintak af hafnarreglugerðum fæst afhent í skrifstofu hafnarinnar án endurgjalds og skal vera í sérhverju skipi, er liggur á höfninni eða við bryggju eða hafnargarð.

6. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni svo og þeirra manna, er settir eru til að gæta

reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar getur hann kært fyrir hafnarstjórn, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er óheimilt að dvelja á landi hafnarinnar, tálmi þeir með því fermingu eða affermingu eða önnur störf, sem þar eru unnin.

Banna má ónauðsynlegan akstur hvers kyns ökutækja um bryggjur og hafnarbakka.

8. gr.

Skytt er að gæta ýtrustu varúðar í meðferð opins elds og óbygðra ljósa í skipum á höfninni, sem flytja eldfim efni, sem sprengihætta stafar af.

Hið sama gildir um tóbaksreykingar og ber, ef þurfa þykir, að banna þær á þeim stöðum, þar sem um eldhættu eða sprengihættu gæti verið að ræða. (Sjá 24. gr.).

9. gr.

Ekki má kasta í höfnina, hvorki frá skipum né frá hafnarbakka eða bryggjum, kjölfestu, ösku, dauðum fiski, fiskúrgangi, veiðarfærum, trossum, vírum, matarleifum, umbúðum eða neins konar rusli. Allt þess háttar skal flutt á þann stað, sem hafnarvörður vísar til.

Ekki má láta olíur eða vatn mengað olíu renna í höfnina. Þegar olía er látin í skip eða losuð úr því, skal þess gætt að ekkert af henni renni í höfnina eða á hafnarmannvirki eða á þilfar skipsins.

IV. KAFLI

Um legu skipa í höfninni og afgreiðslu þeirra.

10. gr.

Þegar skip leitar hafnar, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarstjóra, er vísar honum á legustað fyrir skipið.

Leggist skipið við hafnarmannvirki, skulu landfestar bundnar, þar sem starfsmenn hafnarinnar segja til um.

11. gr.

Ef sjúkdómur er á skipinu eða ástæða þykir til að ætla að sótt hættu geti stafað af því, ber hafnarstjóra að sjá um að fylgt sé þeim reglum, sem settar eru í lögum um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

12. gr.

Skip, sem ekki er verið að ferma eða afferma, eða ekki er unnið við, mega aldrei liggja þannig á höfninni að þau tálmi vinnu við önnur skip og skal skytt að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um hvert þau skuli flutt. Ef ekki er orðið við boðum starfsmanna hafnarinnar í þessum efnum er heimilt að færa skipið á kostnað eigenda.

Brottfarartíma skipa skal skipstjóri tilkynna hafnaryfirvöldum með minnst tveggja tíma fyrirvara.

13. gr.

Sé nauðsynlegt talið að skipum, sem fermd eru eða affermd, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra, er utar liggja yfir þilfar hinna, sem nær liggja.

Skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, er einnig heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, sem nær liggja.

14. gr.

Í sérhverju skipi, sem ekki hefur leyfi hafnarvarðar til að liggja mannlaust á höfninni, skal jafnan vera að minnsta kosti 1 maður, er getur tekið við fyrirskipunum frá starfsmönnum hafnarinnar og framkvæmt þær í samræmi við það, sem reglugerð þessi býður.

15. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur nema við festarhringa eða festarstólpa, að tilvísun hafnarvarðar. Séu landfestar úr jární, skulu þær vera klæddar þar sem þær hvíla á hafnarbakknum eða bryggjunni. Festum skal þannig komið fyrir að þær hindri sem minnst umferð á bryggju eða hafnarbakka og skulu festar auðkenndar með veifum eða öðrum varúðarmerkjum. Þyki hafnarverði þess ekki nægilega gætt, getur hann krafizt þess, að bætt sé úr því tafarlaust.

Skýlt er að hafa hlifar milli skips og hafnarbakka eða bryggju, óski hafnarvörður þess.

16. gr.

Skip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi af því hætta.

17. gr.

Ekki má krækja hökum í bryggjur eða hafnarbakka. Ekki má skip hleypa vatni á bryggju eða hafnarbakka, hvorki við þvott á þilfari né heldur, er þau hleypa burt vatni á annan hátt. Búa skal svo um með hlífum að vatnið fari beint í höfnina.

18. gr.

Ef skip, sem lendir á grynningum og sekkur, þar sem það að áliti hafnarstjórnar tálmar greiðri notkun hafnarinnar eða umferð um hafnarsvæðið, skal fjarlægja það svo fljótt sem við verður komið. Verði dráttur á því má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum, ef nauðsyn krefur, heimilt að láta selja skipið til lúkningskostnaðinum.

19. gr.

Áður en kjölfesta er flutt á skip eða úr skipi, skal hafnarverði gert viðvart og ákveður hann þá hvar losun eða lestun kjölfestunnar fer fram.

Við losun eða lestun á kjölfestu, sandi, kolum og öðru þess háttar, er skýlt að hafa nægilega tryggar hlifar á milli skipsins og hafnarbakka, bryggjunnar eða bátanna, að ekkert falli fyrir borð. Sé þessa eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, unz umbætur hafa farið fram.

Skipstjóri skal sjá um, að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið í land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burtu af löndunarstaðnum þangað, sem hafnarvörður vísar til.

20. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal eigandi skips láta hreinsa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notuð hefur verið, sé þess þörf. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en eigandi farms eða skips greiði þann kostnað, er af því leiðir.

V. KAFLI

Um skip, sem lagt er í lægi.

21. gr.

Skipum má leggja í lægi á höfninni með sérstöku leyfi hafnarnefndar, sé það gert undir umsjón hafnarvarðar, sem ákveður legustaðinn, legufærin og fyrirkomulag allt, er varðar lagningu skipsins.

22. gr.

Meðan skip liggur mannaust í lægi á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni í mánuði fara út í það til að lita eftir hvort legufæri eða annað hefur farið úr lagi eða bilað. Ef svo reynist skal lagfæra það svo fljótt sem auðið er.

Leyfi hafnarstjórnar til að leggja skipi í lægi, er bundið því skilyrði, að ef skipið sekkur láti eigandi þess taka það upp eða sprengja það sundur, svo að það skemmi ekki höfnina.

Sé því ekki fullnægt innan tiltekins frests, getur hafnarstjórnin látið framkvæma verkið á kostnað eiganda.

23. gr.

Heimilt er að leggja skipi í lægi á höfninni, þó það sé mannaust, sé það svo þétt, að álitni hafnarstjórnar, sem getur framkvæmt eða látið framkvæma á því rannsókn á kostnað eiganda, að ekki stafi af því nein hættu.

Á skipum þessum skal tendrað ljós samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í alþjóðasjóferðarreglum um skip, er liggja fyrir akkeri.

Áður en skipstjóri fer af skipinu skal hann skriflega tilkynna hafnarstjórn um umsjónarmann, búsettan í því lögsagnarumdæmi, sem höfnin er í, sem skal hafa umsjón skipsins á hendi og skal skipstjóri ganga úr skugga um að hafnarnefnd sé samþykk útnefningu umsjónarmannsins. Hafnarnefnd getur krafizt, ef henni finnst ástæða til, að umsjónarmaður hafi skipstjórnarréttindi og hafi búsetu það nálægt hafnarvæðinu að auðvelt sé að ná til hans í tæka tíð, ef færa þarf skipið eða til annarra þeirra aðgerða, er skipið snertir.

Hafnarvörður beinir til umsjónarmanns öllum þeim fyrirskipunum, er skipið varða, en umsjónarmaður annað hvort framkvæmir fyrirskipanir eða sér um að þær séu framkvæmdar. Verði dráttur á því skal hafnarvörður láta framkvæma verkið á kostnað skipseiganda.

VI. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimra vökva og sprengiefna.

24. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni svo sem steinolíu, benzín, acetón, terpentínu eða aðra álíka eldfima vökva, sprengiefni, svo sem púður, dýnamit, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn á höfnina fyrr en tilkynnt hefur verið um farm til hafnarstjóra og afferming leyfð undir eftirliti brunavarða, ef til þess þykir ástæða. Um útskipun á sams konar farmi gilda sömu varúðarreglur.

25. gr.

Skip, sem hafa meðferðis þau efni, sem nefnd eru í næstu grein hér á undan, skulu, er þau koma inn á höfnina með þess konar farm, hafa á framsigliutoppi alþjóðlegt merkjaflagg með bókstafnum „B“, að degi til, en að næturlagi rautt ljós í stað þess. Merki skal hafa uppi svo lengi sem skipið er í höfn og um hættu getur verið að ræða. Skip, sem ekki hafa framsiglu skulu þess í stað reisa a. m. k. þriggja metra háa stöng, sem flagginu eða ljósinu skal komið fyrir á.

VII. KAFLI**Um gjöld til hafnarinnar.****26. gr.**

Öll skip, sem eru 12 rúmlestir eða stærri, skulu greiða hafnargjöld til hafnar-sjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar.

Öll gjöld til hafnarinnar greiðast af brúttó-stærð skipanna eins og hún er mest meðan skipið hefur viðdvöl í höfninni. Hálf rúmlest telst sem heil en minni hluta er sleppt. Undanþegin lestagjaldi og bryggjugjaldi eru herskip, skemmtiferðaskip, íslenzk vitaskip og varðskip.

Strandferðaskip, sem sigla eftir fastri áætlun, greiða hálf tlestagjald en fullt bryggjugjald ef þau koma að bryggju. Sérstök gjaldskrá gildir fyrir íslenzk fiski-skip allt að 400 rúmlestum.

Lestagjald.**27. gr.**

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald kr. 2,00 fyrir hverja brúttórúmlest í hvert sinn, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, með þeim undantekningum, er áður getur. Lægsta gjald er kr. 100,00.

Skip, sem leita til hafnar vegna óveðurs, sjóskaða eða skemmda á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald, nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur. Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að rétta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna.

Bryggjugjöld.**28. gr.**

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald. Gjald-ið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring kr. 1,50 af hverri brúttó-lest, þó aldrei minna en kr. 100,00.

Hafnargjöld fyrir íslenzk fiskiskip allt að 400 rúmlestir.**29. gr.**

- a. Opnir bátar greiði 500 kr. á ári.
- b. Fiskiskip, sem halda til í höfninni eða hafa uppsátur innan takmarka hafn-arinnar, þrjá mánuði samfleytt á almanaksárinu, eða lengur, skulu greiða kr. 60.00 í lesta- og bryggjugjöld af hverri brúttó rúmlest á ári. Gjald-dagi er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.
- c. Önnur fiskiskip, sem hafa fasta viðlegu um skemmri tíma í höfninni greiði kr. 20.00 í lesta og bryggjugjald af hverri brúttó rúmlest á mánuði.
- d. Fiskiskip, sem ekki hafa fasta viðlegu í höfninni skulu greiða krónur 2.00 í lesta- og bryggjugjöld, fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem þau dvelja í höfninni. Þó greiðist þetta gjald ekki oftar en 10 sinnum á almanks-mánuði.

Gjöld þau er um getur í grein þessari skulu greidd hvort sem skipin liggja við bryggju eða bólvirki eða utan á bátum eða skipum.

30. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum svo og skepnum, lifandi eða dauðum, sem skipað er út og upp á hafnarsvæðinu, með þeim undantekningum, er síðar getur.

31. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

32. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Vörur, sem lagðar eru á land um stundarsakir vegna skemmda á skipi og vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert gjald.
- b. Olía, kol, vistir og aðrar nauðsynjar skipa til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi. Enn fremur salt og ís, sem flutt er úr landi í íslensk skip til eigin notkunar.
- c. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
- d. Bréfapóstur og farangur ferðamanna.

Vörugjöld.**33. gr.**

Vörugjöld skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meira, telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við ákvörðun og útreikning vörugjalds. Skipstjóri er skyldur til að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips síns. Sé engin farmskrá fyrir hendi, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem skip hans hefur fermt eða affermt.

Þyki hafnarstjórn ástæða til, getur hún, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur hentugast, svo sem vega afla á vog hafnarinnar gegn vigtargjaldi, sem hafnarnefnd ákveður. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu og beri framskrá ekki með sér greinilega sundurliðun í tegundir, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst vörugjald ber.

34. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá segir til um og greiða gjald, sem þar segir. Minnsta vörugjald skal vera 10 kr. Leiki vafi á í hvaða flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri skera úr um það, en úrskurði hans má afrýja til hafnarstjórnar.

Vörugjaldskrá.**35. gr.***Brotfluttar og aðfluttar vörur:*

1. flokkur. Gjald kr. 4.00 fyrir hver 100 kg:
Kol, koks, salt, tilbúinn áburður, fóðurvörur, kornvörur, matvörur í stórum umbúðum, garðávextir, steypustyrktarjárn, smíðajárn, steinefni til bygginga, sement, keðjur, kaðlar, vírar, veiðarfæri og aðrar þunga-
vörur.
2. flokkur. Gjald kr. 6.00 fyrir hver 100 kg:
Olíur alls konar og benzín.
3. flokkur. Gjald kr. 10.00 fyrir hver 100 kg:
Vélar, varahlutir, rafmagnsvörur, miðstöðvarefni, vatnsrör og pípur, byggingavörur o. t. h.
4. flokkur. Gjald kr. 12.00 fyrir hver 100 kg:
Vefnaðarvörur og fatnaður úr hvers konar efni, efni til fatnaðar, skófatnaður, gosdrykkir, matvörur í smærri umbúðum, efnivörur til iðnaðar. Vörur ó.t.a., sem reiknast eftir þyngd.

5. flokkur. Gjald kr. 3.50 fyrir 0.1 ten.m.:

Trjáviður, húsgögn, hljóðfæri og aðrar vörur, sem reiknast eftir rúm-
máli.

Brottluttar sjávarútvegs og landbúnaðarafurðir:

6. flokkur. Gjald kr. 6.00 fyrir hver 100 kg:

Hraðfrystur fiskur og ísaður, saltfiskur, fiskimjöl, síldarmjöl, lýsi.

7. flokkur. Gjald kr. 8.00 fyrir hver 100 kg:

Síld og hrogn í tunnum.

8. flokkur. Gjald kr. 8.00 fyrir hver 100 kg:

Skreið, niðursuðuvörur og aðrar útfluttar afurðir ó.t.a.

9. flokkur. Gjald fyrir hvert stykki:

Stórgripir kr. 30.00

Sauðfé, loðdýr — 10.00

Tómar tunnur og kassar o. þ. h. — 4.00

10. flokkur. Gjald 0.75% af verðmæti afla (aflagjald), lögðum á land á hafnarsvæð-
inu til vinnslu, verkunar eða brottflutnings. Fiskkaupanda ber að af-
henda hafnarstjóra skýrslu um keyptan afla mánaðarlega. Aflagjaldið
fellur í gjalddaga um leið og afla er landað. Fiskkaupanda ber að
standa skil á greiðslu aflagjalds mánaðarlega.

Ýmis gjöld til hafnarinnar.

36. gr.

Fyrir að leggja skip eða bát í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar
skal greiða kr. 0.50 af hverri brúttólest skipsins eða bátsins fyrir hvern sólarhring
eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en kr. 50.00.

37. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru á land hafnarinnar, skal greiða kr.
1.00 fyrir hvern fermetra af landi því, sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring
talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið. Sama gjald skal greiða fyrir vörur,
sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara eiga í skip.

38. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og önnur mannvirki, sem eru leigð ein-
stökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður
með samningi:

a. Leigutaki greiði sjálfur rafmagn og upphitun á leiguhúsnaði sínu.

b. Húsaleigu skal greiða fyrirfram og skal fyrsti gjalddagi vera 2. janúar ár hvert.

c. Réttur til innheimtu á húsaleigu í verbúðum er sami og á öðrum hafnargjöld-
um, og hefur höfnin rétt til þess að kyrrsetja báta og afla þeirra til greiðslu á
húsaleigu, upphitun og rafmagn og einnig viðgerðarkostnaði, sem leigjandi
telst eiga að greiða.

d. Öllum skemmdum, sem kunna að verða á verbúðunum eða íbúðum, ber leigu-
taki fulla ábyrgð á, og skal hann bæta þær að fullu. Fulltrúi frá hreppsnefnd
og hafnarnefnd skal fylgjast með ástandi hússins og ganga eftir, að gert sé við
skemmdir eða láta gera við skemmdir á kostnað leigutaka.

39. gr.

Önnur þjónusta, sem höfnin kann að láta skipum eða öðrum aðilum í té og ekki
er talin falla undir gjöld, sem hér eru að framan talin, skal greiða samkvæmt reikn-
ingi frá hafnarnefnd.

Um innheimtu og greiðslu gjalda.**40. gr.**

Skrifstofa hafnarinnar sér um innheimtu hafnargjalda, og skal greiða gjöldin þar.

41. gr.

Skipstjóri, formaður eða eigandi ber ábyrgð á greiðslu hafnargjalda. Hafnar-sjóður hefur haldsrétt í skipum, unz hafnargjöld eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

42. gr.

Leigugjald fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar samkv. 12. og 13. gr. greiði móttakandi af vörum, sem fluttar eru úr húsum eða af lóð hafnarinnar.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarskrifstofu skil á greiðslunni.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri, formaður eða eigandi ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjaldið, sem affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar byrjað er að afferma skipið.

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörunum eða andvirði þeirra, unz gjaldið er greitt.

43. gr.

Leigu af lóðum hafnarinnar greiðir samningsaðili.

44. gr.

Gjald fyrir að nota krana, sporbrautir eða önnur tæki og áhöld greiðir sá, sem semur við hafnarstjóra um afnotin.

45. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki og hafa þau forgangs-rétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 83. gr. b. tölulið 3, skiptalaganna. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu og gengur það veð í tvö ár fyrir samnings-veðskuldum.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjöld, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

46. gr.

Um skaðabótaskyldu vegna skemmda á höfninni, mannvirkjum hennar, tækjum og útbúnaði, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 2 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en 1 mánuður er liðinn frá því er matsgerð er lokið. Yfirmat skal framkvæma af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiði sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur ekki honum í vil. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

47. gr.

Engum, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglu-gerð þessari heimilast að fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

48. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt þessari reglugerð heimilast að gefa forráðamönnum skips, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipinu og eigi heldur umboðsmaður hans skv. 10. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt því, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

49. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 100 000.00 krónum, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

50. gr.

Með mál út af reglugerð þessari skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt hafnalögum nr. 48 frá 29. apríl 1967, til að öðlast gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem blut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um hafnargjöld fyrir Grundarfjarðarhöfn nr. 106 27. júlí 1962 og breytingar frá 25. apríl 1966.

Samgönguráðuneytið, 3. apríl 1970.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

13. febrúar 1970.

Nr. 67.

S A M Þ Y K K T

fyrir vatnsveitufélag Litla-Árskógssands.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélag Litla-Árskógssands. Heimili þess og varnarþing er í Árskógshreppi Eyjafjarðarsýslu.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að sjá þorpinu fyrir vatni.

3. gr.

Skylt er öllum þeim, sem eiga hús á félagssvæðinu, að vera meðlimir Vatnsveitufélagsins, nema til komi ákvæði 23. gr. 2. töluliðs vatnalaga nr. 15 20. júní 1923, og skal hver húseigandi greiða um leið og hann gerist félagismaður, óafturkræft stofngjald til félagsins sem fylgifé húseignarinnar, að upphæð að minnsta kosti kr. 500.00, enda telst hann ekki fullgildur félagismaður fyrr en sú greiðsla hefur verið af hendi innt. Vilji einhver húseigandi leggja fram herra stofngjald, skal hann tilgreina upphæð þess um leið og hann gerist félagismaður.

Vatnslögn í fjós, þvottahús, sem áföst eru við íbúðarhús, og aðra smáskúra, sem í þarf vatn og eingöngu eru til heimilisnotkunar, telst undir sama stofngjald og íbúðarhúsið, en af innlögn í öll hús, er heyra undir sjálfþæðan rekstur, skal greiða stofngjald. Félagsskylda samkvæmt 1. málsg. er því skilyrði háð, að húseiganda séu látni í té afnot af vatni því, sem félagið hefur umráð yfir á hverjum tíma.

4. gr.

Rétt er að taka nýja meðlimi í félagið, ef lögmaður félagsfundur samþykkir, enda sé slíks máls getið í fundarboði. Hinn nýi félagismaður skal greiða að sínum hluta, frá því er hann gekk í félagið, öll gjöld, sem á félaginu hvíla og með sama